

den nye efterlønsordning netop for dem, der påberåber sig, at de er svage på arbejdsmarkedet, vil betyde en væsentlig forbedring?

Er det gået totalt hen over hovedet på hr. Aage Frandsen, at hvis man eksempelvis havde taget samtlige SiD-medlemmer, der gik på efterløn i 1997, og havde givet dem efterløn efter de satser, der nu foreslås, ville det have været en kapitaltilførsel til den samlede gruppe på 43 mio. kr.? Og så taler man om forringelser! Jeg synes, man skulle skamme sig, for at sige det rent ud!

Så vil jeg også godt sige som hjælp til hr. Aage Frandsen, at der er ingen nyhed i dag set i forhold til 1. marts. Socialdemokratiet har de sidste 2-3 år sagt, at vi skal arbejde på, at de unge skal komme før ud på arbejdsmarkedet og de ældste skal træde ud af arbejdsmarkedet lidt senere. Det er ingen hemmelighed. Vi har sagt det gentagne gange. Vi har også længe før den 1. marts eller marts-valget, for det er jo det, man tænker på, sagt, at der er behov for at få lavet en mere fleksibel efterlønsordning. Det har vi gentagne gange sagt. Vi har diskuteret det her i Folketingssalen. Jeg tror, vi gjorde det i 1996-97-samlingen, hvor vi erkendte, at der er behov for at gøre de her ting mere fleksible. Det har vi aldrig lagt skjul på. Nu står vi så med resultatet, og det er ikke så ringe endda.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Til hr. Lars Kramer Mikkelsen. Den person, som har været langtidsarbejdsløs og derefter som 60-årig med det samme, i dag, går over på 82 pct.-satsen, og som i fremtiden med de regler, som jeg har forstået man vil foreslå, kommer på 91 pct., får selvfølgelig mere i den periode. De personer er der heller ingen tvivl om. Så er der nogle personer, der jo så taber noget ved, at de mister efterlønnen og skal over på folkepensionen.

Jeg mener bare, at det er vigtigt for os alle sammen at tale om, at for nogle er der altså et tab. Jeg indrømmer, at der er nogle, der får gevinst, men jeg fik ikke engang hr. Kramer Mikkelsen, da hr. Kramer Mikkelsen var ordfører, til at indrømme, at der var nogle, der havde rigtige tab.

Så til hr. Thulesen Dahl. Jamen det, der jo er så irriterende, er, at mange i politik benægter virkeligheden, indtil virkeligheden er kommet forbi én. Der er ét punkt, hvor jeg synes, det

vistnok er i orden, at man fra en regerings side går lidt stille med sandheden. Det er, hvis man står foran en devaluering. Men med hensyn til alt det andet mener jeg simpelt hen, det er forkert over for befolkningen, som man jo repræsenterer og må kunne snakke med – ellers er det da helt galt, ikke med folket, men med dem, der repræsenterer dem – hvis ikke man åbent kan sige, at der er problemer og sådan noget.

Jeg vil godt som eksempel tage det dér med, hvad vi ville og ikke ville. Hr. Dyrland taler om – tror jeg nok – at det var mig, der skulle skamme mig. Det har jeg søreme ikke hørt nogen sinde før, ikke engang mine forældre sagde sådan noget slemt noget til mig. Det er noget med, at man skal føle skyld og skam. Det er noget underligt indremissionsk noget, som ikke tiltaler mig og mit temperament.

Vi har da fra SF's side rejst det her, og da en af hr. Dyrlands folketingskolleger, hr. Jens Peter Vernersen, for nylig sagde, at nu burde man også kigge lidt på det dér med kapitalpension, hvad sagde vi så fra SF's side? Det syntes vi sådan set var rigtigt, sagde vi, og udtrykte det i pressen. Hvad sagde regeringens repræsentanter? Ja, jeg tror nok, de tav, men ledende ordførere for Socialdemokratiet sagde »overhovedet ikke«. Jeg tror i øvrigt også, at finansministeren sagde »overhovedet ikke« – og så satte han sig i øvrigt hen til bordet og skrev teksten.

Vi har talt om, at det var nødvendigt at gøre det mere fleksibelt også for at blive længere tid på arbejdsmarkedet, men jeg vil ikke være med til, at det er SiD's medlemmer, der skal klippes, for at min gruppe, akademikerne, kan tjene på den her ordning. Det mener jeg er hovedoverskriften, og så er der en masse nuancer i det, ja, for der er også en arbejdsløs SiD'er, som får glæde af det her.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jo, jeg sagde, at de partier, der har indgået finanslovforliget, har påtaget sig et ansvar for fremtiden, og vi har haft ryggrad nok til at sige, at noget måtte laves om, hvis velfærds-samfundet skulle bestå i fremtiden.

Jeg sagde også, at der blev brugt meget krudt på kun at tale om forringelser i forbindelse med den her nye aftale om efterløn. Det har bl.a. SF brugt masser af kræfter på, og jeg sagde også, at det er rigtigt at sige, at nogle får mindre og nogle får mere med det her forslag.